

Sygn. akt I C 427/15

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2016r.

Sąd Rejonowy w Łęczycy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Grzegorz Manista

Protokolant sekr. sąd. Aneta Kuleczka

po rozpoznaniu w dniu 6 maja 2016r., w Ł.

na rozprawie

sprawy z powództwa G. M.

przeciwko (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

o zapłatę

z powództwa K. M.

przeciwko (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

o zapłatę

1. zasądza od (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz G. M. kwotę 9.000 / dziewięć tysięcy / zł z ustawowymi odsetkami od dnia 5 marca 2015r. do dnia zapłaty;
2. w pozostałej części oddala powództwo;
3. nie zasądza od G. M. na rzecz (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kosztów postępowania;
4. nakazuje pobrać od (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Łęczycy kwotę 450 / czterysta pięćdziesiąt / zł tytułem opłaty sądowej od uwzględnionej części powództwa, od uiszczenia, której G. M. był zwolniony;
5. nie obciąża G. M. opłatą sądową w części dotyczącej oddalonego powództwa;
6. zasądza od (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz K. M. kwotę 4.000 / cztery tysiące / zł z ustawowymi odsetkami od dnia 5 marca 2015r. do dnia zapłaty;
7. w pozostałej części oddala powództwo;
8. nie zasądza od K. M. na rzecz (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kosztów postępowania;
9. nakazuje pobrać od (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Łęczycy kwotę 200 / dwieście / zł tytułem opłaty sądowej od uwzględnionej części powództwa, od uiszczenia, której K. M. był zwolniony;
10. nie obciąża K. M. opłatą sądową w części dotyczącej oddalonego powództwa.

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym do Sądu Rejonowego w Łęczycy w dniu 13 lipca 2015r. powód G. M. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwoty 34.000zł, tytułem zadośćuczynienia za naruszenie dóbr osobistych w związku ze śmiercią brata T. M., z ustawowymi odsetkami naliczanymi od dnia 5 marca 2015r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 3.600zł wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17zł, ewentualnie o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania sądowego według spisu kosztów / k. 2 – 5 – pozew /.

W pozwie wniesionym do Sądu Rejonowego w Łęczycy dnia 1 września 2015r. powód K. M. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwoty 34.000zł, tytułem zadośćuczynienia za naruszenie dóbr osobistych w związku ze śmiercią brata T. M., z ustawowymi odsetkami naliczanymi od dnia 5 marca 2015r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 2.400zł wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa, ewentualnie o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania sądowego według spisu kosztów / k. 3 – 6 akt I C 465/15 – pozew /.

W odpowiedzi na pozew K. M., (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych / k. 23 – 25 akt I C 465/15 – odpowiedź na pozew /.

W odpowiedzi na pozew G. M., (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa, zasądzenie od powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 3.600 zł wraz z opłatą od pełnomocnictwa. Nadto, wniósł o połączenie sprawy z powództwa G. M. ze sprawą z powództwa K. M., toczącą się przez Sądem Rejonowym w Łęczycy za sygn. akt I C 465/15 do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia / k. 37 – 40 – odpowiedź na pozew /.

Zarządzeniem z dnia 12 listopada 2015r., w trybie art. 219 k.p.c. Sąd Rejonowy w Łęczycy I Wydział Cywilny, połączył sprawę z powództwa K. M. przeciwko (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zarejestrowaną pod syn. akt I C 465/15 ze sprawą o sygnaturze akt I C 427/15 z powództwa G. M. przeciwko (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia / k. 39 akt I C 465/15 – zarządzenie z dnia 12 listopada 2015r. /.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 marca 2002 roku, w miejscowości K., woj. (...), na ulicy (...), M. S. kierując samochodem osobowym marki (...), nr rej. (...), naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że poruszała się z prędkością około 112 km/h / tj. prędkością przekraczającą dozwoloną prędkość na obszarze zabudowanym o około 51 km/h /, podjęła manewr wyprzedzania innych pojazdów w miejscu niedozwolonym, przekraczając podwójną linię ciągłą, wyznaczającą oś jezdni oraz zbliżając się do oznakowanego znakiem pionowym skrzyżowania, uderzyła w lewy tylni narożnik samochodu ciężarowego marki Mercedes nr rej. (...), kierowanego przez Z. J., który to samochód znajdował się w manewrze skrętu w lewo, w następstwie czego po doznanych obrażeniach czaszkowo mózgowych śmierć poniósł pasażer samochodu (...) – (...) – T. M., a druga z pasażerek A. A. doznała złamania czterech prawych i trzech lewych żeber, złamania prawego obojczyka, stłuczenia płuc i otarć naskórka.

M. S. wyrokiem Sądu Rejonowego w Łęczycy z dnia 16 lutego 2005r., sygn. akt II K 748/02, została uznana za winną popełnienia w/w czynu, który to czyn stanowił przestępstwo z art. 177§2 k.k. i za to została skazana na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania orzeczonej kary na okres próby 3 lat / d. k. 11 – 12 – kserokopia wyroku Sądu Rejonowego w Łęczycy II Wydziału Karnego z dnia 16 lutego 2005r., sygn. akt II K 748/02 /.

T. M. w dacie wypadku miał 17 lat. Uczył się w liceum ogólnokształcącym, gdzie aktywnie uczestniczył w życiu szkoły. Był bardzo dobrym uczniem, zdobywał dobre wyniki w nauce i w sporcie. Miał zostać radnym dla młodzieży w

Gminie K.. T. M. zamieszkiwał wspólnie ze swą rodziną, tj. matką, ojcem, babcią i braćmi w domu jednorodzinnym, w miejscowości M.. Bracia wspólnie spędzali czas, uczestniczyli razem w zabawach, mieli ze sobą bardzo dobry kontakt i bliskie więzi. Całe wakacje spędzali razem w gospodarstwie rolnym rodziców. K. M. opiekował się swoim bratem, pomagał mu w nauce, w obejściu na gospodarstwie, wspólnie z T. M. wędkował, grał w piłkę nożną, spędzał z nim wieczory, razem majsterkowali, naprawiali samochody i motocykle. Również G. M. miał bardzo dobre relacje z bratem T.. Wspólnie z nim majsterkował, grał w kości i karty, oglądał telewizję, grał w piłkę, mieszkał razem z T. w pokoju.

T. M. przed wypadkiem był zdrowym i silnym chłopcem, a z uwagi na jego cechy charakteru, pracowitość i zdolności do mechaniki miał przejąć gospodarstwo po rodzicach. W szkole brał udział w olimpiadach / d. e-protokół z dnia 6 maja 2016r.- 00:07:14 w zw. z k. 56 – 57 – zeznania powoda K. M.; e-protokół z dnia 6 maja 2016r.- 00:10:01 w zw. z k. 57 – zeznania powoda G. M.; k. 58 – 59 – zeznania świadka B. M. /.

Z miejsca zdarzenia T. M. został przewieziony do szpitala w K., a następnie przetransportowano go do szpitala w Z.. Stwierdzono u T. M. krwiak nadtwardówkowy, złamanie kości pokrywy i podstawy czaszki, stłuczenie pnia mózgu, obrzęk mózgu, brzęk płuc i inne urazy. W wyniku urazu czaszkowo – mózgowego powstałego w przedmiotowym wypadku, T. M. zmarł w kilka godzin po przewiezieniu go do szpitala w Z..

W dacie śmierci brata T. M., K. M. miał 24 lata. Po tym zdarzeniu nie korzystał z pomocy specjalistycznej psychologa. Czas poświęcał pracy i nauce, aby nie myśleć o tragicznym wypadku. Woził matkę i brata do lekarzy. Duchowo wpierała go wówczas jego dziewczyna. Załatwiał sprawy związane z pogrzebem brata. Po śmierci młodszego brata, K. M. przez trzy kolejne lata mieszkał w domu rodzinnym. Przejął obowiązki prowadzenia gospodarstwa rolnego. Obecnie mieszka w K., ma dwójkę dzieci w wieku 7 i 2 lata, w tym jedno niepełnosprawne / d. e-protokół z dnia 6 maja 2016r.- 00:07:14 w zw. z k. 56 – 57 – zeznania powoda K. M. /.

G. M., w dacie śmierci brata miał 13 lat, skończył szkołę podstawową i miał rozpocząć naukę w gimnazjum. Brał udział w pogrzebie brata, przez 5 lat po śmierci brata jeździł na wizyty do psychologa. Opuścił się w nauce, do tej pory nie jest w stanie pogodzić się ze stratą brata. Aktualnie mieszka razem z mamą i babcią, nie założył rodziny. Pomaga bratu K. w prowadzeniu gospodarstwa rolnego

/ d. e-protokół z dnia 6 maja 2016r.- 00:10:01 w zw. z k. 57 – zeznania powoda G. M. /.

W dacie zdarzenia M. S., kierująca samochodem osobowym marki (...) nr rej. (...), posiadała wykupioną polisę OC w (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. / okoliczność bezsporna /.

Powodowie, działając przez (...) Centrum (...) z siedzibą w G., pismem z dnia 15 stycznia 2015r., zgłosili szkodę osobową dotyczącą wypadku z dnia 8 marca 2002r., w wyniku, której śmierć poniósł T. M. i wnieśli o wypłatę kwoty 40.000zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. uznał swą odpowiedzialność, co do zasady i w toku postępowania likwidacyjnego, decyzją z dnia 4 marca 2015r. wypłacił na rzecz K. M. i G. M. kwoty po 6.000zł tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę / d. k. 71 kserokopia akt szkody (...) - pisma (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. z dnia 4 marca 2015r. /.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanego powyżej materiału dowodowego w postaci dowodów z dokumentów oraz zeznań świadka B. M. / k. 58-59 / i przesłuchanych w charakterze stron postępowania powodów: K. M. / e-protokół z dnia 6 maja 2016r.- 00:07:14 w zw. z k. 56 – 57 – zeznania powoda K. M. /, G. M. / e-protokół z dnia 6 maja 2016r.- 00:10:01 w zw. z k. 57 – zeznania powoda G. M. /.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka B. M. oraz powodów K. M. i G. M., gdyż dotyczyły one okoliczności bezspornych między stronami postępowania.

Sąd uznał za wiarygodne dowody z dokumentów zgromadzone w aktach sprawy, albowiem, w ocenie Sądu, w toku postępowania nie ujawniła się żadna okoliczność, która podważyłaby wiarygodność tych dowodów.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Podstawą odpowiedzialności pozwanego jest umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zawarta z posiadaczem samochodu osobowego marki (...)nr rej. (...), tj. sprawcy wypadku z dnia 8 marca 2002r. oraz na umowie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej - art. 822§1 k.c., przepisie art. 436§1 k.c. i przepisach ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych / tj. Dz. U. z 2013r., poz. 392 ze zm. /.

Odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń ma charakter akcesoryjny, gdyż jej powstanie i rozmiar zależą od istnienia okoliczności uzasadniających odpowiedzialność ubezpieczonego sprawcy szkody oraz rozmiaru tej odpowiedzialności. Istnienie odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu lub osoby kierującej pojazdem determinuje odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń. Art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych stanowi, iż z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani na podstawie przepisów prawa cywilnego – do odszkodowania za wyrządzoną szkodę w związku z ruchem tego pojazdu, której następstwem jest śmierć, uszkodzenia ciała, roztrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Do przyjęcia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń wystarczy samo stwierdzenie obowiązku naprawienia szkody przez kierującego / art. 34 i 35 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych /.

Art. 436§1 k.c. stanowi, iż samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody ponosi odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek przez ruch tego pojazdu.

Stosownie do treści art. 822§1 k.c. w wyniku zawarcia ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba na rzecz, której została zawarta umowa ubezpieczenia.

Powodowie domagając się zadośćuczynienia za krzywdę, jakiej doznali na skutek śmierci brata spowodowanej czynem niedozwolonym sprawcy wypadku, jako podstawę prawną swojego roszczenia powołała przepis art. 448 k.c. w zw. z art. 24 § 1 k.c.

Co do zasady nie budzi wątpliwości, że powodom, jako braciom zmarłego w wyniku czynu niedozwolonego przysługuje roszczenie o zadośćuczynienie na podstawie art. 448 k.c. Przepis ten stanowi, że w razie naruszenia dobra osobistego sąd może przyznać temu, czyje dobro osobiste zostało naruszone, odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę lub na jego żądanie zasądzić odpowiednią sumę pieniężną na wskazany przez niego cel społeczny, niezależnie od innych środków potrzebnych do usunięcia skutków naruszenia.

Zadośćuczynienie pieniężne na rzecz osoby bliskiej stanowi świadczenie mające stanowić sposób złagodzenia ogółu cierpienia po utracie osoby najbliższej, gdyż jego celem jest wyrównanie uszczerbków o charakterze niematerialnym związanych z doznaną krzywdą, która może przejawiać się szeregiem negatywnych zjawisk w psychice i dalszej emocjonalnej egzystencji uprawnionego. Jest to świadczenie fakultatywne, tzn. uznaniowe, bowiem sądowi pozostawiona jest swoboda w przyznaniu i określeniu jego wysokości. Fakultatywność powoduje, że sąd analizując każdorazowo ogół okoliczności w sprawie może uwzględnić, bądź oddalić roszczenie. Przy uwzględnieniu roszczenia wysokość zadośćuczynienia będzie od całokształtu negatywnych skutków w sferze niematerialnej krzywdy - głównie jej rozmiaru i intensywności.

Kryteria kierunkowe w miarkowaniu zadośćuczynienia dla najbliższych będzie kształtowało szereg czynników, są to zarówno czynniki uniwersalne jak i zindywidualizowane, zależne głównie od konkretnej osoby uprawnionej. W otwartym katalogu uniwersalnych kryteriów, które mogą być pomocne w określaniu wysokości zadośćuczynienia dla najbliższych znajdują się kolejno takie czynniki jak: długość cierpienia i bólu po śmierci najbliższego, trauma, ogrom doznanego cierpienia; poczucie osamotnienia, cierpienia natury moralnej i wstrząs psychiczny wywołany śmiercią osoby najbliższej; stopień krzywdy wynikający z utraty pomocy, wsparcia i opieki osoby bliskiej; poczucie straty, żalu, tęsknoty, silne przeżywanie żałoby po zmarłym; utrata czerpania przyjemności z życia rodzinnego; uprzednio występujący stopień pokrewieństwa, ale także bliskości, zażyłości, przyjaźni i wspólności pomiędzy uprawnionym a zmarłym; zaburzenia w prawidłowym funkcjonowaniu struktury rodzinnej, dramatyzm doznań osób najbliższych dla zmarłego; rola zmarłego, jaką pełnił w rodzinie; potencjalny okres traumy najbliższych i dochodzenia członków rodziny do względnej normalności; inne czynniki wpływające na poczucie krzywdy uzależnione od konkretnego stanu faktycznego, których trzeba będzie poszukiwać każdorazowo w indywidualnej sprawie.

Kwestia wyceny bólu, rozpacz, cierpienia, czy też utraty prawa do życia w rodzinie jest wyjątkowo trudna, tym bardziej, że nie można ustalić uniwersalnego miernika tych stanów, a każdy przypadek powinien być rozpatrywany indywidualnie i odrębnie przy stosowaniu wszystkich istotnych elementów dla danej sprawy.

Zgodnie z art. 448 k.c. zadośćuczynienie winien sąd przyznać w odpowiedniej wysokości. Powodowie na skutek zdarzenia z dnia 8 marca 2002r. stracili brata, z którym byli silnie związani. Oceniając rozmiar krzywdy, jakiej doznali powodowie należy mieć na uwadze charakter więzi, jaka łączyła ich z tragicznie zmarłym bratem T. M..

Śmierć T. M. była odczuwalna dla braci w różnym jednak stopniu. G. M. w dacie tragicznego zdarzenia miał zaledwie 13 lat. Po tym wypadku przez kolejne 5 lat korzystał z pomocy psychologa, pojawiły się również trudności z nauką. Śmierć brata była dla niego dotkliwa. Obaj chłopcy mieszkali wspólnie w jednym pokoju, G. korzystał z pomocy starszego brata T., czuł od niego wsparcie. Do tej pory mieszka wspólnie z matką, nie założył rodziny. Traumatyczne wydarzenia wracają w jego pamięci i powodują rozpacz.

Śmierć młodszego brata dla K. M. była również odczuwalna w sferze psychicznej. Śmierć T. M. wywarła wpływ na funkcjonowanie powoda w okresie żałoby, co jest naturalną reakcją osoby bliskiej dla zmarłego. Należy przyjąć, iż w późniejszym czasie utrata brata nie wywierała już znaczącego wpływu na życie i funkcjonowanie powoda. K. M. założył rodziną, aktualnie mieszka z żoną i dwójką małych dzieci.

Wysokość zadośćuczynienia z tytułu naruszenia dóbr osobistych wskutek śmierci osoby bliskiej winna być uzależniona przede wszystkim od indywidualnej oceny sytuacji, jaka panowała w rodzinie przez śmiercią tej osoby i jakiej można by się spodziewać, gdyby do śmierci nie doszło. Za wiodące należy również uznać takie okoliczności jak to, czy osoby uprawnione pozostawały w najbliższym kręgu rodzinnym, czyli pozostawały we wspólnym gospodarstwie domowym i w konsekwencji w bezpośrednim uzależnieniu w sprawach życia codziennego, czy uprawnionym jest dziecko, które bezpowrotnie utraciło prawo do wychowania się w pełnej rodzinie, czy doszło do całkowitego osamotnienia osoby uprawnionej, a także jej wieku, stanu zdrowia, możliwości życiowych i potrzeb osoby uprawnionej. Nie ulega też wątpliwości, że duże znaczenie ma bliskość relacji emocjonalnych, jak również ocena wpływu śmierci osoby bliskiej na stan psychiczny uprawnionego. Utrata osoby najbliższej zawsze wywołuje ból i jego odczuwanie nie wymaga też dowodu. Istnieją jednak relacje rodzinne i wzajemne związanie tego rodzaju, że utrata określonej osoby będzie wywoływała znacznie większy ból, cierpienie, poczucie pustki, niż utrata innej osoby tak samo spokrewnionej. Taki stan rzeczy z pewnością będzie skutkował dalej idącym naruszeniem dobra osobistego w postaci prawa do zachowania więzi rodzinnej / tak Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 6 marca 2014r., I ACa 1180/13, LEX nr 1444768 i w wyroku z dnia 20 lutego 2014r., I ACa 1136/13, LEX nr 1439204 /.

Kwestia wyceny bólu, rozpacz, cierpienia, czy też utraty prawa do życia w rodzinie jest wyjątkowo trudna, tym bardziej, że nie można ustalić uniwersalnego miernika tych stanów, a każdy przypadek powinien być rozpatrywany indywidualnie i odrębnie przy stosowaniu wszystkich istotnych elementów dla danej sprawy.

Zgodnie z art. 448 k.c. zadośćuczynienie winien sąd przyznać w odpowiedniej wysokości. Powodowie na skutek zdarzenia z dnia 8 marca 2002r. stracili brata, z którym byli silnie związani emocjonalnie. Oceniając rozmiar krzywdy, jakiej doznali powodowie należy mieć na uwadze charakter więzi, jaka łączyła ich z tragicznie zmarłym bratem.

Śmierć brata była dla powodów odczuwalna w sferze psychicznej, spowodowała poczucie smutku i żalu, jednakże zakres cierpień psychicznych G. M. i K. M. nie został wykazany przez stronę powodową w toku procesu. Śmierć T. M. wywarła wpływ na funkcjonowanie powodów w okresie żałoby, co jest naturalną reakcją osoby bliskiej dla zmarłego.

Powodowie są aktualnie osobami pełnoletnimi. Śmierć brata jest przedwczesna, niemniej jednak krzywda sąd wynikała może być kompensowana możliwością utrzymywania przez powodów więzi z najbliższymi członkami rodziny – w przypadku G. M. z matką, a w przypadku K. M. z matką, żoną oraz dziećmi.

Ustalając wysokość należnego G. M. zadośćuczynienia, Sąd miał nadto na uwadze, iż z uwagi na upływ czasu trudno ocenić, jakie było nasilenie cierpień psychicznych powoda. Cierpienia te były początkowo na tyle silne, że skłoniły matkę G. M. do skorzystania z leczenia psychologicznego, które aktualnie nie jest już potrzebne. Powód częściowo pogodził się ze stratą, choć dyskomfort psychiczny wynikający z tragicznego w skutkach wydarzenia pozostanie do końca życia. K. M. z kolei dzięki wsparciu wcześniej narzeczonej, a aktualnie żony, poradził sobie znacznie lepiej, nie korzystał ze wsparcia specjalistycznego.

Zadośćuczynienie ma charakter całościowy i obejmuje nie tylko obecne i przyszłe cierpienia, ale i te, które już zaistniały, nawet wiele lat temu. Tym samym przepis art. 316§1 k.p.c. nie stanowi przeszkody do uwzględnienia powództwa o zadośćuczynienie. Jeśli więc naruszenie dóbr osobistych doprowadzi do powstania szkody niemajątkowej w postaci krzywdy, rozumianej, jako ujemne następstwa w sferze przeżyć psychicznych człowieka, to szkoda ta nie ulegnie wraz z upływem czasu jakiemuś unicestwieniu, a roszczenie o zadośćuczynienie mające na celu jej zniwelowanie - wygaśnięciu. Na ogólnych zasadach roszczenie to, jako majątkowe podlega jedynie przedawnieniu, którego termin wynosi obecnie nawet 20 lat, jeśli szkoda wynikała ze zbrodni lub występku / por. art. 442¹ k.c. /. Dlatego dopóki roszczenie o zadośćuczynienie nie ulegnie przedawnieniu, to nadal istnieje i może być zasadnie dochodzone. W przypadku zadośćuczynienia wydaje się, że czynnik czasu może mieć wpływ na jego wysokość, jeśli jest ono dochodzone po upływie znacznego okresu czasu od naruszenia dóbr osobistych. Jest to związane z tym, że do określania zadośćuczynienia stosuje się w drodze analogii kryteria wskazane w przepisie art. 363§ 2 k.c., którego celem jest dążenie do możliwie pełnej kompensaty szkody / wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 7 lutego 2014r., I ACa 1019/13, LEX nr 1439181 /.

Biorąc pod uwagę ustalony stan faktyczny oraz powyżej wskazane zalecenia kierunkowe, które należy stosować przy ustalaniu kwoty zadośćuczynienia, jak i to, że zadośćuczynienie ma charakter kompensacyjny i jego wysokość powinna przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość, chociaż nie powinna być nadmierna w stosunku do doznanej krzywdy, Sąd uznał, że w realiach rozpoznawanej sprawy, zadośćuczynienie należne powodowi G. M. powinno wynosić 15.000zł. Natomiast zadośćuczynienie należne K. M. 10.000zł.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, na podstawie art. 448 k.c. w zw. z art. 24§1 k.c. w zw. z art. 822§1 k.c. i art. 436§1 k.c. Sąd zasądził, tytułem dalszego zadośćuczynienia, odliczając uprzednio przyznaną kwotę, wypłaconą przez ubezpieczyciela, od (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz G. M. kwotę 9.000zł / 15.000zł – 6.000zł / z ustawowymi odsetkami od dnia 5 marca 2015r. do dnia zapłaty / punkt 1 wyroku / oraz kwotę 4.000zł na rzecz K. M. z ustawowymi odsetkami od dnia 5 marca 2015r. do dnia zapłaty / 10.000zł – 6.000zł / tytułem dalszego zadośćuczynienia, odliczając uprzednio przyznaną kwotę od (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. / punkt 6 wyroku /.

O należnych odsetkach, Sąd orzekł zgodnie z brzmieniem przepisów art. 359§1 k.c., 481§1 k.c., art. 455 k.c.

W razie wyrządzenia szkody czynem niedozwolonym odsetki należą się poszkodowanemu już od chwili zgłoszenia roszczenia o zapłatę odszkodowania, w tej, bowiem chwili staje się, zgodnie z art. 455 k.c., wymagalny obowiązek spełnienia świadczenia odszkodowawczego. Rozmiar szkody, a tym samym wysokość zgłoszonego żądania podlega

weryfikacji w toku procesu, nie zmienia to jednak faktu, że chodzi o weryfikację roszczenia wymagalnego już w dacie zgłoszenia, a nie dopiero w dacie sprecyzowania kwoty i przedstawienia dowodów / por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 lutego 2012r., V CSK 57/11, LEX nr 1147804 /.

W rozpoznawanej sprawie pozwany decyzją z dnia 4 marca 2015r., wypłacając zadośćuczynienie w części – w kwotach po 6.000zł na rzecz każdego z powodów, a tym samym zakończył proces likwidacji szkody. Od dnia następnego, tj. od dnia 5 marca 2015r., pozwany pozostawał w zwłoce z zapłatą należnego powodom świadczenia i dlatego też, Sąd zasądził ustawowe odsetki od kwot 9.000zł i 4.000zł od dnia 5 marca 2015 roku.

W pozostałym zakresie Sąd uznał powództwo za bezzasadne i jako takie podlegające oddaleniu / punkt 2 i 7 wyroku /.

Mając na uwadze sytuację materialną powodów, na podstawie art. 102 k.p.c. Sąd nie zasądził od G. M. i K. M. na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kosztów procesu / punkt 3 i 8 wyroku /.

Na podstawie art. 113 ust 1 i 2 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych / t. j. Dz. U. z 2014r., poz. 1025 ze zm. / Sąd obciążył pozwanego kwotą 450zł tytułem opłaty sądowej od uwzględnionego powództwa G. M. oraz kwotą 200zł tytułem opłaty sądowej od uwzględnionego powództwa K. M., od uiszczenia, której powodowie byli zwolnieni / punkt 4 i 9 wyroku /.

Z uwagi na sytuację materialną powodów, na podstawie art. 113 ust 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd nie obciążył powodów G. M. i K. M. opłatą sądową w części dotyczącej oddalonych powództw i kwoty te przejął na rzecz Skarbu Państwa / punkt 5 i 10 wyroku /.